

Forfatter: Michaëlis, Sophus

Titel: Urskov

Citation: Michaëlis, Sophus: "Urskov", i Michaëlis, Sophus: *Solblomster. Titelvignet af Frode Eskesen*, Gyldendal, 1893, s. 155. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-michs_03-shoot-workid68615.pdf (tilgået 19. juli 2024)

Anvendt udgave: Solblomster. Titelvignet af Frode Eskesen

Ophavsret: Udgiver har den fulde ophavsret.

Dog kan værket gengives i det omfang som det følger af ophavsretsretlige undtagelser om citat, kopiering til privat brug mv. Desuden kan der ske kopiering til undervisningsbrug mv. i det omfang som det følger af aftaler indgået med Copydan og tilsvarende institutioner.

Nogle af værkerne i Arkiv for Dansk Litteratur er dog helt fri af ophavsret (public domain), og så kan du bruge værket frit.

Du kan finde hvilke værker fra Arkiv for Dansk Litteratur som er frie i [denne liste](#). Har du spørgsmål til benyttelsen af et værk, kan du kontakte udgiver: [Det Danske Sprog- og Litteraturselskab](#)

Urskov.

Dit Kys har aabnet mig dit Hjertes Skove
— en Urskovs dybe hemmelige Nat —
knap tør jeg vove
at trænge ind i dette Djunglekrat.

Jomfruelig er Jorden, jeg betræder,
her satte aldrig nogen Fod sit Spor,
men Blomster kæder
fra Træ til Træ et aldrig søndret Flor.

Og Alt er filtret over med Lianer,
usporligt slynger sig den grønne Snor,
og tæt Plataner
blandt høje, palmetykke Bregner gror.

Det er, som alle Blomster paa mig stirred
med klare Øjne, skinnende af Dugg,
som Luften dirred
af Blomsterhvisken og af Plantesuk.

156

Som hvide Drømme gaa de mig i Møde,
de sitre sælsomt, naar jeg paa dem ser,
og farves røde,
ret som i Blomsten et Mirakel sker.

Da blinker Evighedens Blaa foroven,
da vaagner hver en Længsel hed og vild,
og dybt i Skoven
synker en Regn af Solens gyldne Ild.

O lad mig i dit Hjertes Urskov trænge
og kysse Jordens jomfrukyske Skød
og stirre længe
paa Underblomstens nylig tændte Glød.

Og lad mig knæle i dit Bregnegemme
og græde ud den Synd, som i mig laa,
og sødt fornemme
din kyske Renhed til mit Indre naa.

12. Oktbr. 1893.